

V??ím

P?vod materiálu
Lenka Ridzo?ová
Po?adí v lekci
24

Téma

Co je to víra? Kdy a pro? ji vyznávám? Mluvím o ní, kladu si nad ní otázky? Nalézám odpov?di? Víra má složku existenciální: v??ím. Je to v?c pro mne, pro m?j život zásadní. Ale je tu i složka druhá: víru reflektuji, p?emýšlím a mluvím o ní.

Cíle

- D?ti vstupují do sv?ta víry.
 - D?ti objevují souvislost mezi modlitbou a vírou. Pána Boha nemáme ve své ruce jako automat na pln? ní svých p?ání, ale v??íme, že nás slyší a má nás rád. (Od „amen“ — *je to pravda, já tak v??ím* — v minulé lekci k vyznání „v??ím“.)
 - D?ti si uv?domí souvislost k?tu, víry a vyznání víry.
-

Pro u?itele

Slovo Kréda „v??ím“; biblický p?íb?h Mk 9,14–29; k?est

Poznámky k textu

Ke slovu „v??ím“

- Víra: spolehnout se, chytit se za ruku, zavolat o pomoc, nasednout na lo?, která má kapitána.
- V??it, to je vyhrknout v??ím! a pak domýšlet, co to znamená. Ale taky je to nejd?ív p?emýšlet a pak rozvážn? ?íct: ano, v??ím.
- Vírou se pro mne slova o Pánu Bohu stanou slovy „živými“, pro mne osobn? d?ležitými. Bibli mohu znát jako každou jinou knihu (d?ti se o ní u?í ve škole v literatu?e), ale vírou je ta kniha „moje“, pro mne d?ležitá.
- V??it znamená „spolehnout se, d?v??ovat“. V hebrejštin? má toto slovo spole?ný slovní základ se slovem „amen“.
- Víra je cesta s Bohem. Nejdu sám (tak byli Izraelci vedeni na poušti Hospodinem) a taky hledám radu, kam jít (tak se Abraham vydal na cestu do zaslíbené zem?).
- Víra není racionální dokazování Boží existence, ale d?v?ra. K ví?e pat?í hledání, dotazování i pochybování. Víra není v ?ase nem?nná, ale vyvíjí se. Víra se formuje mj. p?íb?hy o ví?e jiných, zvl. p?íb?hy biblickými. N?kdy se mi m?že zdát, že vykro?ím a došlápnu do prázdna. Tak se to zdávalo praotci víry Abrahamovi.
- Víra je odpov?? ?lov?ka na oslovení nebo setkání s Bohem.
- Víra v Boha je spojena s poslušností.
- Víra je spolehnutí se, že Pán B?h je se mnou te?, celý život, ale i ve smrti a po smrti.
- Prvním kontextem vyznání víry je k?est. Kdo uv?í, je pok?t?n nebo nechává pok?tít své d?ti. P?ed k?tem se snaží ví?e víc porozum?t a mluvit o ní, p?i k?tu ji vyzná slovy vyznání víry.

K p?íb?hu

P?íb?h byl vybrán k prvnímu slovu Apoštolského vyznání víry (nebo-li Kréda) proto, že se zde slovo „v??ím“ ozve jako odpově? na setkání s Ježíšem. Otec nemocného dít?te slovem „v??ím“ vyzná svou víru. Jako by ?íkal: „Ano, je to pravda, na tebe, Ježíši, se spoléhám. Ty (jen ty) mi m?žeš pomoci.“ Pak si uv?domí, jak velkou v?c ?ekl — a prosí o pomoc v nedov??e. O provázení na cest? víry.

K?est m? pak spojuje s dávnými i budoucími sv?dky víry. Nejsem na té cest? sám.

- **Nemoc** je nejd?íve pojmenována (je stanovena diagnóza). Je popisována n?kolikrát a dopodrobna. Je opravdu nebezpe?ná, nejde o mali?kost.

Nemoc je v p?íb?hu lí?ena jako živý nep?ítel, který má nad ?lov?kem moc. Nemoc byla tak chápána, jsou lidé, kte?í nemoc tak chápou i dnes. Uzdravení je pak exorcismem, vyhnáním toho zlého.

- **Víra.** Všechno je možné tomu, kdo v??í. Ale víra není automat. Zmá?knu tla?ítko a vypadne uzdravení... Spíš jde o nové vid?ní. I v bezvýchodné situaci se najde cesta. Nic už se nezdá nemožné. Nad chlapcem m?la moc nemoc, pak ji p?ebírá Ježíš. I my m?žeme ve ví?e prosit, abychom nebyli v moci nemoci, aby nás neovládala.
- Kde se víra bere? Víru nemáme vrozenou v sob?, ?ekající, aby ji n?co roznítlo. Je inspirována tím, co p?inášejí do našeho života a sv?ta jedine?ní sv?dkové o Bohu Izraele a Otci Ježíše Krista.
- Otec dít?te jde za Ježíšem, aby chlapce uzdravil. Nejd?ív se setká s u?edníky, kte?í mu však nepomohou. Otec, který p?ichází k Bohu s prosbou o uzdravení — to je obraz p?ímluvné modlitby. U?edníci, na které narazí místo Ježíše — to je obraz církve, která se m?že stát kamenem úrazu místo ukazatelem k Bohu.
- **Rozhovor s otcem.** Ježíš mluví s chlapcovým otcem o nemoci, ale hlavn? o ví?e. Tomu, kdo v??í, je možné vše. Otec vyhrkne: v??ím! Pomoz mé nedov??e! V??ím, ale nejsem si tou vírou jistý. Prosím, ud?lej s tím n?co. Ježíšovi to sta?í. Tenhle otec se spoléhá, že mu B?h m?že pomoci. A Ježíš chlapce ze zajetí mocné nemoci vysvobodí.
- **Bezmoc u?edník?** U?edníci se snažili chlapce uzdravit, ale marn?, zdá se, že ješt? Ježíši neporozum?li. Cht?li by uzdravovat jako Ježíš, ale jde to jen modlitbou, oni mohou jen prosit, jsou odkázáni na Boha, na to, jak a kdy on vyslyší jejich prosbu. Boha, jeho moc a v?li, nebudeme mít nikdy ve své ruce. P?íb?h o uzdravení posedlého chlapce je v evangeliu hned po p?íb?hu o prom?n?ní na ho?e. Tam se u?edníci setkali s Boží slávou, možná si myslí, že te? o Bohu všechno v?dí. Dostávají se „zpátky na zem“. Víra neznamena „všemoc“, víra je d?v?ra, že B?h p?ináší vysvobození. U?edníci, kazatelé ani inspirativní osobnosti církve nikdy nemohou nahradit Ježíše. Víra není odpově?dí na výkon u?edník?, ale na p?íb?h Ježíše.

Ke k?tu

- K?est není p?ímo tématem lekce, ale to základní užití Kréda bylo práv? p?i k?tu. ?lov?k (v p?ípad? k?tu dít?te jeho rodi?e) vyznává víru v trojjediného Boha, v jehož jméno je pak pok?t?n.

Pro pok?t?né d?ti — i vaši rodi?e p?i k?tu vyznávali: „v??ím, pomoz mé neví?e“. Tak i naše p?iznání ke k?tu (naše osobní „v??ím“) není výrazem dokonalosti, stoprocentní p?esv?d?enosti, ale vyznáním víry, která p?iznává svou nevíru. Ježíš sám tomu ud?lal prostor, když jako „krédo“ p?íjal vyznání víry a nevíry zároveň.

- Slova ustanovení k?tu — Ježíš p?istoupil a ?ekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jd?te ke všem národ?m a získávejte mi u?edníky, k?t?te ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a u?te je, aby zachovávali všechno, co jsem vám p?íkázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto v

Úskalí

- Nemoc je personifikována do postavy „toho Zlého“. V současnosti většinou chápeme nemoc a její příčiny jinak. Nicméně i nás často nemoc zcela ovládne, myšlenky se netočí kolem ničeho jiného.
- Souvislost víry s uzdravením, zázraky. V tomto příběhu otec vyznává víru před tím, než se stane svědkem zázraku. Tím je pak jeho víra (a asi i dalších svědků) možná utvrzena, ale on svou víru vyznal na základě setkání s Ježíšem — navzdory tomu, že zrovna chlapec dostane záchvat. „V tomhle šíleném, co prožívám, jak se bojím... křičím na Ježíše ‚vřím!‘“
- Pomoz mé nedovědět (dosl. „nevím“). Otec si uvědomí, jak chabá je jeho víra. Jako blikající světlo svíčky. Prosí, aby nezhaslo. Třeba tím, když chlapec nebude uzdraven tak, jak si to on přeje.

Neochvějnou věrností Ježíši se chlubil Petr cestou do Getsemane a Ježíš ho varoval, že ho zradí během jedné noci třikrát. (Mt 26; píseň Vy silní ve víře – Svítá 382)

- Ježíšovo rozšíření na učedníky. Chtěli uzdravovat bez modlitby, bez Pána Boha.

Odkazy

Biblické odkazy

Gn 12,1–4 (povolání Abrahama); Žd 11 (výčet biblických postav, které věřily Bohu); Mt 28,18–20 (ustanovení křtu).

Literatura

- Rejchrt, Luděk: *Vřím: výklad apoštolského vyznání víry*. Praha: Kalich, 2012.
- Lochman, Jan Milíř: *Krédo: základy ekumenické dogmatiky*. Praha: Kalich, 1996.
- Gallus, Petr — Balcar, David — Šorm, Zdeněk — Férová, Lydie: *Dvakrát měj, jednou věř: pracovní listy pro katechezi*. Praha: Českobratrská církev evangelická, 2012.
- Rejchrt, Luděk: *Slunce svítí všem: vyprávění z knihy knih pro malé i velké děti*. Praha: Česká biblická společnost, 1994. (Kapitola Co je to víra.)
- Henych, Daniel: *3×13 věřících osobností: vědci, umělci, křesťanští filantropové*. Praha: M.E.S.S., 2010.
- Pokorný, Petr: *Apoštolské vyznání: Výklad nejstarších křesťanských věroučných textů*. Třebenice: Mlýn, 1994.

Hudba

- píseň *Víra* (z CD Oboroh: *Kámen*; vyd. Rosa Music, 1996);
- píseň *Lano, co k nebi nás poutá* (z CD Traband: *Hyjé*; vyd. Indies Records, 2004);
- *Vy silní ve víře* (Svítá 382).

Web, pracovní listy

www.vira.cz; nebojte se zabrousit na stránky „[jsem katolík](#)“, ostatně vyznáváme, že věříme svatou církev obecnou neboli katolickou (v tom nejširším — obecném pojetí).

Pro d?ti

Pro p?edškolní d?ti

P?iňte si panenku nebo plyšáka a chovejte ho v náru?i jako malé dít? (p?ípadn? p?edve?te s vlastním dít?em), nechte to d?ti vyzkoušet. Poté rozhovor s d?tmi (podle v?ku).

Sedáte si rádi n?komu na klín? Necháváte se pochovat v náru?i? Mazlíte se s rodi?i nebo sourozenci? Jak se staráte o mladšího sourozence? Máte svou panenku nebo plyšáka, o kterého pe?ujete?

Co všechno miminko pot?ebuje?

A pro? n?kdy plá?e? Plá?ete taky n?kdy?

N?kdy ?lov?k plá?e, protože ho n?co bolí nebo je mu smutno. Nebo je nemocný. Když je dít? trochu v?tší, už tak ?asto nebre?í, ale i dosp?lí bývají nemocní nebo zran?ní. A plakat mohou taky.

Taky jste byli n?kdy nemocní... Co jste d?lali? A co d?lali vaši rodi?e? Jak byste pomohli n?komu nemocnému?

V Bibli je p?íb?h o jednom nemocném chlapci. Míval záchvaty, najednou spadl a nev?d?l o sob?. Jeho tatínek si s tím nev?d?l rady, byli už u r?zných doktor?, ale nepomohlo to. Dov?d?l se o Ježíši a ?íkal si, že ten by jeho synovi mohl pomoci.

Tak svého syna vzal a šel s ním k Ježíšovi. „M?žeš?li, pomoz nám,“ prosil Ježíše.

„V??íš mi?“ zeptal se Ježíš.

„V??ím!“ vyhrkl tatínek. „Možná jen trochu, málo tomu rozumím, ale v??ím!“

A Ježíš toho chlapce uzdravil.

Byli jste jako d?ti pok?t?ní? Vid?li jste n?kdy k?est miminka nebo malého dít?te — u vás ve sboru nebo n? kde jinde? Jak k?est vypadá? Co se p?i n?m d?lá a ?íká?

Pro? myslíte, že necháváme dít? pok?tít? Nebo pro? se nechává pok?tít dosp?lý ?lov?k?

P?i k?tu drží miminko n?kdo v náru?i — v?tšinou rodi?e nebo kmot?i. Miminko chodit neumí a samo vep?edu v kostele by ležet nemohlo, tak ho n?kdo p?inese a drží.

K?tem ?lov?ka jakoby vložíme do náru?e ještě n?komu jinému — Pánu Bohu. Pán B?h se o ?lov?ka stará podobn? jako se rodi?e starají o miminko. Ten tatínek byl jako rodi?e, když p?inesou dít? ke k?tu. Nebo jako rodi?e, kte?í se za svoje dít? modlí. On v??il, že Pán Ježíš m?že jeho chlapci pomoci. A tak šel a o pomoc poprosil.

Pom?cky: panenka nebo plyšák, kterého m?žeme pochovat; obrázky — nap?. ze zp?vníku Bu? tob? sláva (d?ti a „ruka Boží“), dít? v náru?i rodi??, k?est dít?te (t?eba fotografie u vás v sboru).

Varianta: rozd?lte d?tem role (rodi?e, miminko, fará?, kmot?i, ?lenové sboru...) a nechte je „zahrát k?est“.

Pro mladší školní d?ti

V jedné rodin? se narodil chlapec. Byli šťastní. Máme syna! Kone?n?! Tatínek se t?šil, jak ho bude u?it chodit a mluvit, až bude trochu v?tší, bude mu syn pomáhat v hospodá?ství. A v sobotu ho budeme brát

s sebou do synagogy.

Ale chlapec onemocněl. Občas se stalo, že o sobě najednou nevěděl, spadl na zem, svíjel se v křečích a něco nesrozumitelně křičel. Jako by to najednou ani nebyl on. Co to s ním je? Byli nešťastní jeho rodiče. Někdy dokonce spadl do ohně nebo se narazil o nějaký ostrý kámen. Báli se ho nechat samotného.

V sobotu v synagoze se tatínek často za svého syna modlil. Pane Bože, prosím, dej ať je zdravý jako jiné děti. Taky se tatínek dověděl o Ježíši. Že prý už různé lidi uzdravil, někdo byl chromý a může chodit, nějaká žena byla mnoho let nemocná a už je zdravá. To je naděje i pro našeho syna! A tak se vydal Ježíše hledat. Nebylo to tak těžké. Zprávy o Ježíši se vždycky rozkřikly a navíc býval obklopen davem, který se nedal přehlédnout. K takovému davu Ježíšových lidí tatínek s nemocným synem přišel. Ježíš tam zrovna nebyl, byli tam aspoň jeho učedníci. Tak to řeknu jim. Těba by mi i oni mohli pomoci.

Dostali se až do středu davu, kde byli učedníci. Prosím, podívejte se na mého syna! Je nemocný, mívá záchvaty...

Učedníci zkusili to, co vídali u Ježíše. Ale chlapce neuzdravili. Nešlo to. Chlapec dostal záchvat. Všichni na něj nešťastně hleděli. Co budeme dělat?

Vtom přišel Ježíš. Co se tady děje? Tatínek zařal jako o překot líbit Ježíšovi, co se stalo. Syn je nemocný! Můžeš-li, Ježíši, pomoz nám!

Ježíš se na něj podíval. Jestli můžeš? Jistě. Všechno je možné tomu, kdo věří.

Věřím!!! vyhrkl otec. Tedy — snažím se, trochu věřím, pomoz mi! Pomoz mému synovi a pomoz taky mému malému víře!

Ježíš přikázal nemoci, aby chlapce nechala na pokoji. Chlapec byl zdravý. Ježíš ho vzal za ruku a pomohl mu vstát. Tatínkovi se klepaly ruce i nohy.

Ano, věřím, opakoval si polohlasem... Něco jsem o Ježíši slyšel, chtěl jsem to zkusit... A — teď věřím úplně!

Učedníci se zaraženě koukali do země. Jim se to nepovedlo.

Tatínek se zdravým synem odešli domů. Později odešli i ostatní. Zůstal jen Ježíš a jeho učedníci.

Proč jsme toho chlapce nemohli uzdravit my? ptali se smutně.

Měli jste se modlit, řekl jim Ježíš.

Uzdravování a zázraky — to není jako automat, kam hodíte korunu, a vypadne žvýkačka. Víra není kouzelný proutek, kterým mávnete, a přání se splní. Vy můžete ve víře, s důvěrou prosit a Pán Bůh na vaši prosbu odpoví. Ten tatínek vyhrkl „věřím!“. A pak střízlivě prosil: „pomoz mé nedověře“. Ne, nic nemám v ruce, v ruce to máš Ty, Ježíši. Pomoz.

Pracovní list — bludiště

Tatínek s nemocným synem jde k Ježíši, postupně prochází „stanovišti“: 1. nemoc — 2. modlitba — 3. setkání s věřícími — 4. setkání s Ježíšem — 5. Ježíš s ním mluví — 6. otec vykřikne: Věřím, pomoz mé nedověře! — 7. uzdravení. (Buď jako pracovní list — cesta vede „stanovišti“, nebo společně vytvořte s dětmi obrázek z jednotlivých částí nebo komiks.)

Pro starší školní věk

Když se řekne víra...

Položte na stůl různé předměty, například provázek, kolíček na prádlo, svíčku, panenku, záložku do knihy, krabičku, pokladničku, kámen, kancelářskou svorku, pravítko, tužku, flétnu... Nechte děti si chvíli prohlížet předměty. Který z předmětů by pro mne mohl být symbolem víry? Každý si může vybraný předmět vzít a položit před sebe.

Budeme mluvit o tom, proč si kdo vybral jaký symbol. Nebo se snaží někdo odhadnout, proč si ten druhý vybral zrovna danou věc.

(Například: vybrala jsem si flétnu, protože pro mne je důležité, že o své víře můžu zpívat; nebo víra je pro mne jako píseň...)

Případně můžeme pokračovat, co je to Vyznání víry (zde máme text Kréda). (Místo, tabulka, návod k použití, píseň, vymezení hesla, pomocná ruka pevně daného textu — text Vyznání víry mi pomůže nějak srovnat, uspořádat a popsat něco těžko uchopitelného a vyjádřitelného.)

Co je potřeba, aby vznikla víra?

Vyberte „přísady“, jak udělat „Křesťana s věřící nádivkou“ — přemýšlejte, co je nutné a co je dobré, ale nezbytné:

- 2 ks věřících rodičů;
- 10 dkg odvahy;
- špetka naivity;
- polévková lžíce úžasu;
- schopnost odpouštět (1 balení);
- 2 kostky poslušnosti;
- 1 litr poctivosti;
- ½ kg slušnosti;
- pytlík dobrých skutků;
- 20 minut zpytování svědomí;
- trouba přehřátá na IQ alespoň 100;
- alespoň malé množství nadějných vyhlídek;
- hrst lásky k druhým;
- sklenice biblického kompotu;
- plná odmítka Ducha svatého;
- a hnětení farářem, pečení v kostelové formě.

(Z průvodce Dvakrát měj, jednou věř.)

Kde hledat pomoc, když...

- **Je člověk nemocný, když má strach?** Návštěva lékaře, podstoupení operace, uzavření pojistky, zapnutí bezpečnostních pásů v autě... není výrazem malé víry. Jak to ale s vírou souvisí?
- **Když uslyšíte v ty jako:** „Přece si nemusím v autě zapínat pásy, jsem věřící, Pán Bůh mě ochrání...“
„Nemusím na operaci, já se přece modlím, aby mě uzdravil Pán Bůh...“

Co na to říct? Pán Bůh pomáhá i skrze ruce lékaře, lidskou podanou rukou nebo lidskými technickými vynálezy.

- Píse? **Lano, co k nebi nás poutá** (nebo jiná o víře, kterou znáte a máte rádi). Píse? si pus?te, k tomu je dobré mít p?ed sebou text. Co říká o víře? Kde se víra bere? Jak se ?lov?k stane u?edníkem? Liší se život s vírou a život bez víry? Je to naše zkušenost?

(Text písn? „Lano, co nás k nebi poutá“ naleznete na [oficiálních stránkách kapely](#), videoklip stejné písn? na [YouTube](#).)

P?esah

Jak vyjád?it víru — jakým obrazem, gestem, slovem, jakou barvou.

Další témata k rozhovoru

- Je víra jen moje soukromá v?c, do které mi nemá nikdo co mluvit?
- Navazujeme ve víře na n?koho p?ed námi?
- Vyr?stá víra sama od sebe, nebo je to odpov??, ozv?na, odraz?
- Odpov?? na co?
- Kdo nám byl nebo je sv?dkem víry?

V??ící osobnosti

P?ipravit jména (p?íp. s obrázky) biblických postav, které v??ily — Abraham, Noe, David... (nap?. podle vý?tu v Žd 11), d?ti se budou rozpomínat, co o t?ch postavách v?dí, jak se jejich víra projevila; p?ípadn? (se staršími) doplnit o postavy nebiblické (nap?. podle knihy Daniela Henycha 3×13 v??ících osobností) .

Hra Sloup

D?ti sedí v kruhu na zemi, nohy mají natažené sm?rem do st?edu, jedno dít? stojí uprost?ed, jeho nohy kotví na zemi uprost?ed noh sedících d?tí. Sedící d?ti mají dop?edu natažené ruce a se stojícím dít?tem „si hází“ mezi sebou. D?ti si tak zkusí, zda jsou schopny se na sebe spolehnout, d?v??ovat, že je n?kdo chytí a nenechá spadnout.

Liturgie

Rituál

Na úvod jednotlivých hodin m?žete spole?n? s d?tmi recitovat:

V??ím v Boha Otce, který nás stvo?il, v??ím v jeho Syna, který nás zachránil, v??ím v Ducha svatého, který nás prom??uje.

Nebo (podle refrénu Svítá 372):

Víru nám dej, co úskalí zdolává, k doufání m?j, když prchá z nás odvaha, lásku rozdávej.

Biblický text k zapamatování

Chlape?v otec rychle vyk?ikl: V??ím! Pomoz mé neví?e. (Mk 9,24)

Okénko do bohoslužeb

Ptejte se dťtí: Co říkáme v bohoslužbách společně? Amen. Otěenáš. Písničky... Také vyznání víry (Věím v Boha, Krédo). Vzpomenete si někdo, co se v něm říká? Budeme si o tomhle vyznání povídat v nedělní. To vyznání není zapsáno v Bibli (jako je Desatero nebo Otěe náš). Ale je stejně staré jako biblické texty a bylo v církvi vždy moc důležité. Víte kdy, při jaké příležitosti hlavně? Při křtu. Kdo ho recituje, přihlašuje se k Bohu. Přihlašovali se tak vaši rodiče při vašem křtu, i mnoho dalších lidí před vámi. A vy se můžete taky připojit. Možná němu z toho nebudete rozumět. Němu porozumíte te, když vám to zkusíme vysvětlit. Nebo až o mnoho let později. Ale v tom to právě je, že celý život zkoumáme a promýšlíme, jak Bohu vlastně věříme.

Modlitba

Pane Bože, děkujeme za lidi, kteří nás přivedli sem. Do kostela, do nedělní školy. Děkujeme za lidi, kteří nám o tobě řekli. Děkujeme za příběhy v Bibli. A hlavně, děkujeme, že se na tebe můžeme spolehnout. Děvřovat, věřit. Prosíme za lidi, kteří nikomu nevěří. Jsou sami, musí si ve všem vystačit jen sami se sebou. Prosíme za nemocné děti. Dej víru a naději jim i jejich rodičům. Uzdrav je. Amen.

Odkaz na píse

[Vsta a hledat poj tu zem \(SV379\)](#)

[Jen ty, Pane můj, jen tys můj štít](#)

[Myslete na Kanaán \(SV110\)](#)

[Prosba \(Dej mi, Pane, víru\) \(SV44\)](#)

[Zachovej nám víru dobrou \(SV389\)](#)

[Vy silní ve víě \(SV382\)](#)

[Víra \(SV386\)](#)

[Víru nám dej \(SV372\)](#)

[Větr se ztiší, přestane bouřit moě](#)

[Fíkový strom \(SV160\)](#)

[Někdo mě vede za ruku \(BTS22\)](#)

[Kristus je má síla \(BTS93\)](#)

[Nyní pak zůstává víra \(BTS94\)](#)

Cílová skupina

[Starší školní](#)

[Školní](#)

[Předškolní](#)

[Mladší školní](#)

Katechetické cykly

[Desatero – Modlitba Páně – Krédo](#)

Téma

[Krédo](#)

Biblický odkaz (kat)

[Marek 9,14–29](#)